

μάτων και ανθρώπων τῆς σκοτεινῆς ἐκεῖνης ἐποχῆς.
 Au revoir εἰς Καρδίτζαν, ὁπόθεν θά σοι γράψω πάλιν.
 Ἰκανοποιῶν τὴν περιέργειάν σου, τῆς ὁποίας γνωρίζω πλεόν
 τὴν ἔκτασιν, θά σοι στείλω ἐπιστολάς μου κ' ἐκ Δομοκοῦ
 καὶ ἐξ Ἀλμυροῦ τὴν τελευταίαν. Ἀλλὰ νὰ ἤξευρες πόσον
 σᾶς ἐπόθησα! Δι' ἡμᾶς τοὺς Ἀθηναίους αἱ Ἀθῆναι εἶνε μία
 ἀδυναμία, πάθος. Σκέπτομαι ὅτι θὰ ἐπανεέλθω καὶ εἶμαι
 ἀπολύτως εὐτυχής. Μὲ πιστεύεις;

Z

ΔΙΑΛΥΘΗΤΕ.

Διαλύετ' ἡ βουλή!

Σούτ! κανέννας μὴ μιλή.

Κι' αὐτὸ πάλι γιὰ συμφέρον εἰς τὸ Ἔθνος μας τὸ κρίνει
 ὁ Ἀλέκος Κουτουροῦ,
 κ' ὁ Ἀλέκος σὰν τὸ θέλη, ἔτσι πρέπει καὶ νὰ γίνη,
 δίχως χάσιμο καιροῦ.

Διαλύετ' ἡ βουλή!

Σούτ! κανέννας μὴ μιλή!

Ὁ Ἀλέκος Παναγιώτου φθάνει νᾶναι καλὰ μόνο,
 καὶ ἴστη ῥάχη του ἔμπορεῖ
 νὰ βαστάξῃ ὅσφ θέτε Ἔθνος, Σύνταγμα καὶ θρόνο,
 καὶ ἀκόμη ἴπιδ βαρύ.

εἰς τὴν μάχην, ἀλλ' ἂν εἶναι οἱ ἴδιοι καὶ ἐκεῖ, ἐχάθη ἡ Τουρ-
 κία! Ἐπειδὴ τινες ἐν Ἀθῆναις ἠμιλοῦν περὶ Φαναριωτικῆς
 αὐγενείας, δὲν δύναμαι νὰ μὴ σημειώσω ὅτι εἶδον τὸν ὑπί-
 λαρχον Σούτσον νὰ καταλάβῃ τὸ κατάλυμα ἀτυχοῦς λο-
 χίου ἐπιστράτου, δεινῶς πάσχοντος ἀπὸ ἡμερῶν, ἀντιτάξας
 τὴν ὑπεροχὴν τῶν δύο ἀργυρῶν του γαλονίων εἰς τὰ πάνινα
 τοῦ πυρέσσοντος ὑπαξιωματικοῦ.

Ἐνταῦθα εὐρέθη ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἐπιτελείου καὶ πρὸς ἐκ-
 πληξίν αὐτοῦ ἀφθονον ὕδωρ καὶ πρὸς τὸ ἐσπέρας ἀπεστά-
 λησαν ἐπείγουσαι διαταγαί, ἵνα μετασταθμεύσουν εἰς
 Μπουχλάρ ἡ 1η ἰππαρχία καὶ τὸ 10ον πεζικὸν ἐξ Ἰσαρλίκ.
 Τὸ τάγμα τοῦτο λαβὼν τὴν ἐπείγουσαν διαταγὴν καὶ ἀ-
 γνοοῦν τί συμβαίνει ἀφίκετο ἐσπευσμένως περὶ τὸ μεσονύ-
 κτιον, ἐγκαταλιπὼν, ἕνεκα σπουδῆς, τὰς ἀποσκευὰς του
 πάσας, μελλούσας νὰ ἔλθωσιν κατόπιν. Δύω ὁμῶς ὄρας κα-
 τόπιν ἡ σάλπιγξ ἐσήμανε τὴν διὰ Λάρισσαν ἀναχώρησιν,
 εἰς ἣν θὰ εἰσέλθῃ καὶ πάλιν ἀνευ ἀποσκευῶν. Οἱ στρατιῶ-
 ται τοῦ τάγματος τούτου ὁδοιποροῦσιν οὕτω διαρκῶς ἀπὸ
 χθές, χάρις εἰς τὴν καλὴν τοῦ στρατηγοῦ διεύθυνσιν καὶ θὰ
 ὁδοιπορήσωσι καὶ πάλιν μέχρι Λαρίσσης, μόλις φθάσαντες
 ἐνταῦθα.

Ζήτω ὁ πόλεμος!

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

Διαλύετ' ἡ βουλή!

Σούτ! κανέννας μὴ μιλή.

Ὁ Ἀλέκος Δημητρίου ἔτσι θέλει καὶ θὰ γίνη
 ὁ Ἀλέκος δὲν ἰδρόνει
 ἀπὸ Σύνταγμα καὶ Ἔθνος, ἀπὸ νόμους καὶ εὐθύνῃ,
 ὅλ' αὐτὰ τὰ φασκελόνει.

Διαλύετ' ἡ βουλή!

Σούτ! κανέννας μὴ μιλή.

Ὁ στρατάρχης τῆς εἰρήνης τὸ ποδᾶρι σὰν κτυπήσῃ
 διαλύει καὶ βουλαῖς,
 καὶ ἀκόμη, ἂν θυμώσῃ, εἴμπορεῖ νὰ διαλύσῃ
 καὶ καμπόσαις κεφαλαῖς.

Διαλύετ' ἡ βουλή!

Σούτ! κανέννας μὴ μιλή.

Μὴ χαλᾶτε τὸ χατῆρι τοῦ χρυσοστεφανωμένου,
 κάμετέ του ὅ,τι θέλει,
 μὴν πικραίνετε τὴ γλῶσσα τοῦ γλυκοῦ Μιζοπαρθένου,
 ὅπου σταῖζει πάντα μέλι.

Διαλύετ' ἡ βουλή!

Σούτ! κανέννας μὴ μιλή.

Αὐτὸς ἴδρωσε ἴστους σκλάβους λευθεριὰ νὰ τοὺς χάρισῃ
 δίχως αἷμα, δίχως νίκη,
 καὶ λοιπὸν νὰ μὴ ἔμπορέσῃ μιὰ βουλή νὰ διαλύσῃ;
 Ἄ! μὰ τοῦτο εἶναι φρίκη!

Διαλύετ' ἡ βουλή!

Σούτ! κανέννας μὴ μιλή!

Μὴ φωνάζετε, κ' ἄς κάμῃ ὅ,τι θέλει καὶ δὲν θέλει...
 ἀφοῦ σκλάβους ξεσκλαβώνει,
 εἰς τὸ διάβολο τοὺς νόμους καὶ τὸ Σύνταγμα ἄς στέλλῃ
 καὶ ἄς μᾶς ξυλοφορτώνῃ.

Διαλύετ' ἡ βουλή!

Σούτ! κανέννας μὴ μιλή.

Ἄς ἀφήσουμε νὰ κάμῃ νέους νόμους, συμπολιῖται,
 ὁ Μεσσίας τοῦ λαοῦ
 κ' ἄς εἰποῦμε εἰς τοὺς ἄλλους «Πᾶφ! πῖφ! πούφ! διαλυθῆτε
 μὲ τὸ ἄστεντούα οὐ.»

Souris